

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 10.11.2011
KOM(2011) 696 endelig

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

**Rapport om evalueringen af anvendelsen af civilbeskyttelsesordningen og det finansielle
civilbeskyttelsesinstrument i perioden 2007-2009**

{SEK(2011) 1311 endelig}

1. INDLEDNING

1. Kommissionens Generaldirektorat for Humanitær Bistand og Civilbeskyttelse (GD ECHO) har gennemført en evaluering af følgende foranstaltninger på området civilbeskyttelse i tidsrummet 2007-2009:
 - Rådets beslutning 2007/162/EF, Euratom af 5. marts 2007 om indførelse af et finansielt civilbeskyttelsesinstrument ("CPFI" eller "det finansielle instrument"¹)
 - Rådets beslutning 2007/779/EF, Euratom af 8. november 2007 om indførelse af Fællesskabets civilbeskyttelsesordning (omarbejdet) ("civilbeskyttelsesordningen" eller "beslutningen om civilbeskyttelsesordningen" eller "den omarbejdede beslutning om civilbeskyttelsesordningen"²)
 - En forberedende foranstaltning i betydningen i artikel 49, stk. 6, litra b), i finansforordningen³ om EU's udrykningsberedskab i budgettet for henholdsvis 2008, 2009 og 2010
 - Pilotprojekter i betydningen i artikel 49, stk. 6, litra a), i finansforordningen om samarbejde på tværs af grænserne for at bekæmpe naturkatastrofer og om skovbrande i budgettet for henholdsvis 2006 og 2008.
2. Civilbeskyttelsesordningen har til formål at styrke samarbejdet om indsatser på civilbeskyttelsesområdet i tilfælde af katastrofer eller større ulykker eller overhængende fare herfor. Ordningen skal først og fremmest beskytte mennesker, men også miljøet og ejendom, herunder kulturarven, i tilfælde af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer, terrorhandlinger, teknologiske ulykker, strålingsfare eller miljøulykker, herunder utilsigtet havforurening, der forekommer både i og uden for EU, hvor der også tages hensyn til de særlige behov, der gør sig gældende i isolerede og de mest afsides liggende regioner eller øer i EU.
3. Der er på nuværende tidspunkt 31 stater, der deltager i civilbeskyttelsesordningen (som således er støtteberettiget inden for rammerne af det finansielle instrument): de 27 EU-medlemsstater, Norge, Island, Liechtenstein og Kroatien ("de deltagende stater")⁴.
4. I henhold til artikel 14 i beslutningen om civilbeskyttelsesordningen skal Kommissionen evaluere beslutningens anvendelse inden udgangen af 2010 og forelægge Europa-Parlamentet og Rådet resultaterne af denne evaluering.

¹ EUT L 71 af 10.3.2007, s. 9

² EUT L 314 af 1.12.2007, s. 9.

³ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1525/2007 af 17. december 2007 (EUT L 343 af 27.12.2007, s. 9).

⁴ Andre lande end de deltagende stater kan anmode om indsatser på civilbeskyttelsesområdet inden for rammerne af ordningen, selv om de ikke er berettigede til finansiell støtte inden for rammerne af det finansielle instrument.

5. Der ydes finansiel bistand inden for rammerne af det finansielle instrument til:
 - a) tiltag i henhold til fællesskabsordningen
 - b) foranstaltninger til forebyggelse eller begrænsning af følgerne af en katastrofesituation og
 - c) tiltag, som tager sigte på at øge Fællesskabets beredskab over for katastrofesituationer, herunder tiltag til øget bevidstgørelse af EU-borgerne.
6. Derudover indeholder beslutningen om det finansielle civilbeskyttelsesinstrument særlige bestemmelser om finansiering af visse transportressourcer i tilfælde af større katastrofesituationer til fremme af en hurtig og effektiv indsats.
7. I henhold til artikel 15, stk. 2, litra b), i beslutningen om det finansielle civilbeskyttelsesinstrument skal Kommissionen foretage en foreløbig evaluering af de opnåede resultater og de kvalitative og kvantitative aspekter af gennemførelsen af beslutningen⁵.
8. Den forberedende foranstaltning i forbindelse med EU's udrykningsberedskab, der blev iværksat i 2008, havde til formål at forbedre EU's overordnede kapacitet til at reagere på katastrofer i og uden for EU ved at sikre, at de deltagende staters ressourcer er til rådighed og på standby til at blive sat ind i EU's civilbeskyttelsesoperationer. Kommissionen/MIC fik mandat til at aktivere disse standbyressourcer, så de kunne dække behovene i marken.
9. Derudover blev der i 2008 iværksat et pilotprojekt om et optrappet samarbejde mellem de deltagende stater om bekæmpelse af skovbrande for derved at forbedre mobiliseringen af de operationelle ressourcer og katastrofehjælpen med henblik på at bistå en deltagende stat med at klare skovbrande, når der er alt for mange, og de er alt for omfattende til, at den pågældende stat selv kan klare dem med sin egen logistiske kapacitet og sine egne menneskelige ressourcer. Pilotprojektets mål var integreret i den forberedende foranstaltning i forbindelse med EU's udrykningsberedskab som en del af indkaldelsen af forslag i 2009. Den forberedende foranstaltning blev i den form fortsat et tredje og sidste år i 2010 (gennemførelsen af nogle af projekterne fortsætter indtil midten af 2012).
10. Endelig blev der via et pilotprojekt om tværnationalt samarbejde om bekæmpelse af naturkatastrofer ydet midler til støtte for samarbejdsaktioner og udvikling af et tættere samarbejde om civilbeskyttelsesforanstaltninger med henblik på at skabe øget bevidsthed om og forhindre eller minimere følgerne af naturkatastrofer ved at udvikle tværnationale redskaber til tidlig varsling, koordineringsredskaber og logistiske redskaber.

⁵ Denne evaluering kommer til at omfatte hele beslutningen om det finansielle civilbeskyttelsesinstrument, bl.a. bestemmelserne om transport. I henhold til artikel 15, stk. 2, litra a), i samme beslutning skulle der foretages en første evaluering af transportbestemmelserne, men ved den fastsatte frist (31.12.2008) havde man ikke fået tilstrækkelig praktisk erfaring til at foretage en meningsfuld evaluering.

11. I henhold til artikel 21, stk. 2, i gennemførelsesbestemmelserne til finansforordningen⁶ skal der foretages en evaluering af de forberedende foranstaltninger og pilotprojekterne, hvad angår de menneskelige og finansielle ressourcer, der er afsat, og de resultater, der er opnået, for at kontrollere, om de var i overensstemmelse med de fastsatte mål.

2. EVALUERINGENS MÅL OG METODER

12. Resultaterne af evalueringen giver Kommissionen og andre berørte parter vigtig viden på grundlag af de opnåede erfaringer med gennemførelsen af ovennævnte foranstaltninger på civilbeskyttelsesområdet. De vil være nyttige for Kommissionen for at sikre en fortsat effektiv gennemførelse af civilbeskyttelsesordningen og det finansielle civilbeskyttelsesinstrument.
13. Resultaterne af evalueringen vil desuden kunne anvendes til udarbejdelsen i 2011 af en omfattende pakke af politiske foranstaltninger, hvor samarbejdet på EU-plan om katastrofehandtering vil blive gennemgået med særlig vægt på to vigtige emner: 1) alle aktørers ansvar for at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger på området forebyggelse og beskyttelse og 2) solidaritet og bistand inden for EU og mellem de deltagende stater, når der er behov herfor.
14. Endelig vil evalueringen kunne anvendes i forbindelse med udarbejdelsen af en meddelelse om fortsættelsen af det finansielle instrument, som skal fremlægges senest den 31. december 2011 (jf. artikel 15, stk. 2, litra c), i beslutningen om det finansielle civilbeskyttelsesinstrument), som i praksis vil komme til at indgå som en del af forslaget til et nyt finansielt civilbeskyttelsesinstrument.
15. Kommissionens tjenestegrene har udarbejdet en række foreløbige interne evaluering dokumenter, der er baseret på de oplysninger og erfaringer, der foreligger internt i Kommissionen. Derefter fik et eksternt konsulentfirma (COWI A/S i samarbejde med Aguaconsult) til opgave at foretage en uafhængig evaluering af Europa-Kommissionens aktiviteter på civilbeskyttelsesområdet og gennemføre en bred og omfattende høring af de berørte parter⁷, bl.a. via samtaler og en internetbaseret undersøgelse. Konsulenterne har udarbejdet et udkast til evalueringsrapport, hvori der også tages hensyn til resultaterne af de foreløbige interne evaluering dokumenter. Rapporten findes på Kommissionens websted⁸. Alle tjenester i Kommissionen, der er berørt af evalueringen, har bidraget til processen og deltaget i den hertil oprettede styringsgruppe. Kommissionens tjenestegrene har endvidere hørt de deltagende stater, bl.a. på et møde med de nationale højtstående ledere for de nationale civilbeskyttelsesmyndigheder, for at høre deres holdning til, hvordan civilbeskyttelsesordningen, det finansielle instrument og den forberedende indsats og pilotprojekterne har fungeret.

⁶ Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23. december 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 357 af 31.12.2002, s. 1). Senest ændret ved forordning (EF, Euratom) nr. 478/2007 af 23. april 2007 (EUT L 111 af 28.4.2007, s. 13).

⁷ Det eksterne konsulentfirmas opgavebeskrivelse er vedlagt deres rapport.

⁸ Se http://ec.europa.eu/echo/policies/evaluation/thematic_en.htm.

16. De eksterne konsulenter fik til opgave at foretage en uafhængig evaluering af Europa-Kommissionens gennemførelse af foranstaltninger på civilbeskyttelsesområdet fra 2007 og til og med 2009⁹, bl.a.:
- Monitorerings- og informationscentrets (MIC) funktion og tjenesteydelser, jf. artikel 2, stk. 5, i beslutningen om civilbeskyttelsesordningen.
 - Anvendelsen af transportbestemmelserne i beslutningen om det finansielle instrument (artikel 4, stk. 2, litra b) og c), og artikel 3)
 - Gennemførelsen af den såkaldte "modulmetode" og ordninger, der blev testet i forbindelse med pilotprojekterne og den forberedende foranstaltning for at gøre indsatsressourcerne mere tilgængelige.
 - Det uddannelsesprogram, der henvises til i artikel 5, stk. 5, i beslutningen om civilbeskyttelsesordningen (inklusive øvelsesprogrammet og programmet for udveksling af eksperter).

3. RESULTATET AF EVALUERINGEN

3.1. Monitorerings- og informationscentret

17. MIC er det centrale knudepunkt i EU's civilbeskyttelsesordning og har til formål at fremme et øget samarbejde mellem EU og medlemsstaterne om indsatser på civilbeskyttelsesområdet i tilfælde af større katastrofer.
18. Vurderingen af MIC's arbejde i perioden 2007-2009 viser tydeligt, at MIC har opfyldt sit formål med at bistå medlemsstaterne, Kommissionen og EU generelt med EU's stigende involvering i civilbeskyttelsesaktiviteter i Europa og rundt omkring i verden. MIC har været tilgængelig og i stand til at reagere straks 24 timer i døgnet som fastsat i artikel 2, stk. 5, i den omarbejdede beslutning om civilbeskyttelsesordningen. Der er bred enighed om, at MIC leverer nyttige tjenesteydelser, der er relevante for de deltagende stater, når der gennemføres indsatser på civilbeskyttelsesområdet i og uden for EU ved at rådgive om behov i marken, ved at fremme et tættere samarbejde mellem de deltagende stater og ved at samle ressourcerne. Det, der kendetegner MIC i den forbindelse, er, at alt er samlet på ét sted. Det har sparet kostbar tid for de stater, der har brug for at anmode om international bistand, og også for de deltagende stater, der har ydet bistanden. I forbindelse med bistandsindsatser uden for EU har MIC bidraget med operativ koordinering og integrering af EU's bidrag inden for rammerne af FN's koordinerede indsats. Civilbeskyttelsesordningen er blevet aktiveret stadig flere gange i årenes løb, hvilket er udtryk for dens merværdi.
19. I den eksterne evaluering blev det bemærket og kommenteret, at samarbejdet mellem MIC og andre internationale katastrofehjælpsorganisationer, bl.a. FN-organer, er blevet øget, selv om der bør gøres en yderligere indsats, hvad angår andre aktører såsom humanitære ngo'er og militære aktører (såsom Nato), for så vidt som

⁹ Der er taget hensyn til oplysninger vedrørende 2010, når det er hensigtsmæssigt.

sidstnævntes involvering er behørigt begrundet på grundlag af de relevante FN-retningslinjer (Oslo- og MCDA-retningslinjerne).

20. Kommissionen påpegede i sin meddelelse fra 2008¹⁰ til Europa-Parlamentet og Rådet om styrkelse af EU's katastrofeberedskab visse områder, hvor der er plads til yderligere forbedringer:
- 1) Forbedring af effektiviteten af Kommissionens indsats i samarbejde med medlemsstaterne, internationale, nationale og lokale berørte parter, bl.a. gennem synergi og bedre koordinering på uddannelsesområdet, behovs-evaluering, planlægning og indsatser.
 - 2) Yderligere strømlining af den "horisontale" koordinering mellem Kommissionen, formandskabet, medlemsstaterne og den høje repræsentant, bl.a. i forbindelse med store naturkatastrofer, både i Bruxelles og i marken, når der er tale om kriser, der involverer både civilbeskyttelsesordningen og CFSP-instrumenter.
 - 3) Forbedring af den "vertikale" koordinering mellem EU og medlemsstaterne. Denne koordinering bør optimeres, fordi forskelle i det mandat, tjenester/organer i de forskellige medlemsstater og humanitære tjenester/organer har, har indflydelse på Kommissionens reaktion.

På grundlag af disse resultater er Kommissionen begyndt at se nærmere på, hvordan den kan forbedre den måde, hvorpå MIC fungerer. I meddelelsen om styrkelse af EU's katastrofeberedskab foreslås følgende¹¹: **Opbygning af overvågnings- og informationscentret, således at det kan spille rollen som operationelt center for EU's civilbeskyttelsesindsats.** Dette kræver et kvalitativt skifte fra informationsdeling/krisehjælp til proaktiv foregribelse/tidstro overvågning af krisesituationer og operationel indsats/koordinering. Dette omfatter systemer til tidlig varsling, gennemførelse af behovs-evalueringer, identificering af ressourcer, der modsvarer hinanden, og teknisk rådgivning om beredskabsressourcer til medlemsstaterne, opstilling af scenarier, standardoperationsprocedurer og evaluering af indhøstede erfaringer, anvendelse af Kommissionens kompetence til at samle tilgængelige transportressourcer og sikre samfinansiering af transport, forøgelse af uddannelses- og øvelsesaktiviteter for medlemsstaterne og eksperter samt hjælp til medlemsstaterne med at etablere fælles ressourcer. Kommissionen konkluderer på grundlag af disse elementer fra dens interne evaluering og udtalelser fra de berørte parter, at MIC med held, proaktivt og effektivt har udfyldt sin rolle i hjertet af civilbeskyttelsesordningen. Selv om samarbejdet mellem europæiske aktører fortsat er vokset, således som det fremgår af f.eks. det europæiske jordobservationsprogram og dets beredskabstjeneste samt synergier med alle Kommissionens sundhedsrelaterede aktiviteter, er det fortsat en udfordring at sikre, at alle aktiviteter er kohærente og velkoordinerede med og supplerer den indsats og de foranstaltninger, der gennemføres inden for rammerne af andre katastrofehandteringsfaciliteter på EU-plan eller på internationalt plan (bl.a. FN-sponsorerede) (herunder dem, der findes på

¹⁰ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2008:0130:FIN:DA:PDF>

¹¹ Bruxelles, den 5.3.2008 KOM(2008) 130 endelig, s. 6-7. Findes på adressen: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2008:0130:FIN:DA:PDF>

området humanitær bistand, men også langsigtet udviklingsbistand) og de deltagende staters indsats. Der synes dog fortsat at være plads til øge samarbejdet og koordineringen på europæisk plan inden for civilbeskyttelse, og det fremtidige MIC vil kunne bidrage hertil.

21. Derudover redegjorde Kommissionen i sin meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet "Hen imod et styrket EU-katastrofeberedskab: civilbeskyttelsens og den humanitære bistands rolle"¹² for yderligere tiltag for at sikre en mere effektiv, sammenhængende og synlig indsats fra EU's side. Det omfatter sammenslutningen af MIC's og GD ECHO's kriserum for at skabe et reelt, døgnåbent europæisk beredskabscenter som en af hjørnestenene i denne indsats. Beredskabscentret skal udvikles og blive til en platform, der yder fuld støtte til de deltagende stater, andre EU-tjenester og internationale organisationer under katastrofehjælpsaktioner og samtidig spille en central rolle i planlægningen af EU's operationer (herunder scenarieudvikling og beredskabsplanlægning) samt koordinering af de ressourcer, der stilles til rådighed til den europæiske indsats.

3.2. Uddannelsesprogrammer

22. Den interne skrivebordsundersøgelse, de berørte parter synspunkter, den eksterne evaluering og Kommissionens erfaringer med uddannelsespraksis viser alt sammen, at uddannelsesprogrammet er et meget værdifuldt aktiv for EU-samarbejdet om civilbeskyttelse. Uddannelseskurserne har vist sig at være nyttige ved forberedelsen af nationale eksperter på indsatser på civilbeskyttelsesområdet og har i væsentlig grad forbedret EU's civilbeskyttelsesordnings beredskabskapacitet. Kommissionen konkluderer, at uddannelsesprogrammet fortsat bør udgøre en vigtig del af beredskabet i forbindelse med EU-samarbejdet om civilbeskyttelse.
23. På grundlag af evalueringerne er det tydeligt, at kursusindholdet anses for fuldt ud at supplere anden uddannelse på nationalt og internationalt plan. Kommissionen konkluderer, at den fremtidige udvikling af EU's uddannelsessystem fortsat skal sikre, at der er overensstemmelse mellem de forskellige programmer på forskellige niveauer, hvor der synes at være behov for fortsat eller øget koordinering mellem udbyderne af uddannelse, bl.a. hvis der fremover skal planlægges en yderligere integrering af programmerne.
24. I 2009 blev der nedsat en arbejdsgruppe for uddannelsespolitik (første møde i september 2009). Det er det første skridt hen imod europæiske uddannelsesordninger inden for katastrofehandtering. Herudover mødes de kursusansvarlige op til syv gange pr. cyklus. Tre af disse møder er evalueringsmøder. Ved udgangen af hvert år afholdes der et årligt møde for uddannelseskoordinatorer. Drøftelserne i den forbindelse har også berørt sammenligneligheden af de nationale uddannelsesprogrammer, styring og kvalitet samt mulighederne for at udforme uddannelser vedrørende forebyggelse og beredskab.
25. I de senere år er det lykkedes at tilpasse uddannelsesprogrammet til udviklingen i den øgede civilbeskyttelsesordning, hvis aktiviteter og ekspertise i årenes løb er blevet udvidet. Evalueringen har tydeligt vist, hvor bredt uddannelsesaktiviteterne spænder,

¹² KOM(2010)600 endelig.

bl.a. nye typer og mange flere kurser. I lyset af det øgede pres på mulighederne for offentlig finansiering fører denne udvikling ofte til spørgsmålet om, hvordan der kan sikres et mere effektivt uddannelsesprogram inden for civilbeskyttelse, som fremover måske ikke fuldt og helt kan baseres på en central organisering af uddannelsen, hvad angår international koordinering.

26. Uddannelseskurserne har udgjort en fortræffelig platform for udveksling af erfaringer og etablering af net mellem civilbeskyttelseseksperter i de deltagende stater samt med andre partnere såsom medlemmerne af UNDAC-teamene (United Nations Disaster Assessment and Coordination) og andre kommissionstjenester. Omkostningerne og fordelene ved sådanne formelle og uformelle kontakter er generelt svære at vurdere med objektive indikatorer. Kommissionen finder, at i tilfælde af en meget omfattende krisesituation kan sådanne kontakter og netværk betyde en væsentlig forskel mellem den bedst mulige bistandsindsats og et mindre optimalt scenarie, hvor der mistes kritisk tid som følge af en ineffektiv koordinering og organisation. Selvfølgelig indebærer udveksling af erfaringer og oprettelse af netværk også omkostninger for systemet. Virkningerne af sådanne netværk kan imidlertid også opnås som en sidegevinst, samtidig med at de ovenfor nævnte hoveduddannelsesmål forfølges.
27. I den forbindelse overvejer Kommissionen også, hvordan det er muligt at sikre en bedre tilrettelæggelse af udvekslingen af erfaringerne i marken og fra øvelser og uddannelse, og hvordan det er muligt at give denne udveksling en mere struktureret form¹³.
28. Evalueringen af civilbeskyttelseslovgivningen i 2011 vil udgøre en lejlighed til at overveje disse forskellige aspekter yderligere. Det vil også rejse spørgsmålet om, hvorvidt der kan tilvejebringes større beløb til uddannelsesforanstaltninger inden for rammerne af det nye finansielle instrument, eller om der skal findes andre måder til yderligere at øge fordelene ved et tættere EU-samarbejde om katastrofeberedskab.

3.3. Øvelsesprogram

29. Som fastslået i Kommissionens interne evaluering, resultaterne og konklusionerne af de eksterne evalueringer og de deltagende staters og andre berørte parters holdninger har øvelserne vist sig at være effektive, når det drejer sig om at øge EU's beredskab i forhold til naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer. De har været med til at forbedre procedurerne og de praktiske foranstaltninger, der skal træffes i forbindelse med civilbeskyttelsesinterventioner og samarbejde, herunder muligheden for at begynde at afprøve en værtsstats støtteforanstaltninger. Det fremgår bl.a. tydeligt, at målene i artikel 24 i beslutningen om gennemførelsesbestemmelser for civilbeskyttelsesordningen¹⁴ er opfyldt, dvs. at forbedre indsatskapaciteten og give de hold, der opfylder kriterierne for deltagelse i indsatser på civilbeskyttelsesområdet, den nødvendige praktiske erfaring, at forbedre og verificere procedurerne samt fastlægge et fælles sprog for koordinering af indsatser på civilbeskyttelsesområdet med henblik på en hurtig reaktion i forbindelse med alvorlige katastrofesituationer, at

¹³ Fremover vil der blive afholdt et årligt møde for at fremme disse udvekslinger af erfaringer.

¹⁴ Kommissionens beslutning af 29. december 2003 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets beslutning 2001/792/EF, Euratom om indførelse af en fællesskabsordning til fremme af styrket samarbejde om indsatser på civilbeskyttelsesområdet (EUT L 87 af 25.3.2004, s. 20).

forbedre det operationelle samarbejde mellem deltagerlandenes civilbeskyttelsesmyndigheder og at videreformidle de vundne erfaringer.

30. Kommissionen konkluderer, at fuldskalaøvelser i forbindelse med civilbeskyttelsesordningen, som samfinansieres af EU, har vist sig at udgøre et vigtigt element til at forbedre beredskabsniveauet i alle dele af civilbeskyttelsesordningen.
31. Selv om de øvelser, der blev gennemført i dette tidsrum, generelt har vist sig at have bidraget til at nå de erklærede mål, har de også lidt under, at de ikke er integreret i mere omfattende øvelsesprogrammer og hovedsageligt udgør en serie forslag fremsat af de deltagende stater. Mange berørte parter fremhævede dette aspekt, da de blev bedt om at evaluere øvelsesprogrammets overordnede effektivitet, sammenhæng, samarbejde og komplementaritet. Nogle af de adspurgte anførte, at EU burde afstikke retningslinjer for at sikre sammenlignelige niveauer og procedurer for øvelserne, f.eks. minimumsstandarder.
32. Kommissionen konkluderer, at øvelsesprogrammet har nået et punkt, hvor det nu er på tide at tage de konkrete prioriteter og mål for politikken op til fornyet overvejelse for at øge EU's beredskab, bl.a. ved at begynde med at evaluere de nuværende minimumskrav for at få EU-støtte og udarbejde forbedrede krav.
33. Fuldskalaøvelser udgør træning i både national og europæisk koordinering. Dette aspekt har skabt betydelige problemer i alle faser af øvelsescyklussen, ikke mindst fordi de deltagende stater ikke er nået lige langt, hvad angår deres civilbeskyttelsesordninger og deres tilgang til planlægning, gennemførelse og evaluering af øvelser. Det rejste spørgsmålet om, hvorvidt et tættere samarbejde mellem de europæiske øvelsesprogrammer og de nationale øvelsesprogrammer er gavnligt. Et tættere samarbejde kan medføre, at øvelsesprogrammet bliver endnu bedre, hvad angår effektivitet, kohærens, samarbejde og komplementaritet, men det kan til gengæld også betyde, at det er nødvendigt at øremærke supplerende ressourcer til planlægning og koordinering samt etablering af en ramme for øvelser på EU-plan.
34. Kommissionen erkender på grundlag af ovennævnte, at det for i sidste ende at forbedre indsatsen gennem bedre beredskab er nødvendigt at overveje at udarbejde et integreret og overordnet øvelsesprogram/en integreret og overordnet øvelsesramme. Det skal ske i flere faser, bl.a. udarbejdelse af fælles terminologi og en aftale om minimumskrav for øvelserne (program for evaluerings- og forbedringsplanen, øvelseskontrol, fælles sikkerhedsregler m.m.) og omfatte fastsættelse af retningslinjer for en række katastrofescenarier, der kan øves på. Det drejer sig hovedsageligt om at anvende resultaterne af risikovurderingerne og de scenarier, der er udviklet i de deltagende stater, og at få et overblik over de scenarier, der skal udarbejdes på EU-plan de kommende år. Derudover kan en sådan politisk ramme for øvelser også omfatte vigtige scenarier for bistandsindsatser uden for EU.
35. Hvad angår EU's øvelsesprogram, konkluderer Kommissionen, at selv om det generelt er vellykket, kan det være nødvendigt at udvikle en styrket øvelsesramme for derved at øge beredskabs- og samarbejdsniveauet mellem europæiske lande yderligere og optimere fordelene heraf for alle deltagende stater.

3.4. Programmet for udveksling af eksperter

36. Hvad angår EU's civilbeskyttelsesaktiviteter i en europæisk og international kontekst, kan det give mange fordele at udvikle den direkte viden om partneres arbejdsmetoder og procedurer, f.eks. hvem de relevante myndigheder og instanser i andre medlemsstater er.
37. Kommissionen konkluderer, at programmet for udveksling af eksperter har opfyldt målene i artikel 25 i beslutningen om gennemførelsesbestemmelser for civilbeskyttelsesordningen¹⁵, dvs. 1) at få erfaring fra andre områder, 2) at blive bekendt med de forskellige anvendte teknikker og operationelle procedurer og 3) at studere andre deltagende beredskabstjenesters og institutioners metoder. Generelt er det at møde kolleger, der arbejder med de samme spørgsmål i andre medlemsstater, i høj grad med til at strømline og lette kommunikationen i tilfælde af krisesituationer, hvor tiden er kritisk.
38. Da kun et begrænset antal eksperter hidtil har trænet, og der løbende synes at være behov herfor, forekommer det nyttigt at fortsætte denne ordning og endog at overveje at gøre den mere kendt.
39. Kommissionen bemærker, at programmet hovedsageligt er organiseret som en læringsmulighed for eksperter, der sendes til udlandet. På baggrund af det øgede samarbejde mellem de deltagende stater er det værd at overveje at tilrettelægge udvekslingerne sådan, at eksperter inden for særlige områder stilles til rådighed for andre deltagende stater på deres anmodning.

3.5. Moduler

40. Modulmetoden er nu fuldt ud indført på området europæisk civilbeskyttelse som et middel til at øge interoperabiliteten, indsatshastigheden, mulighederne for at planlægge indsatsen, den støtte, der er behov for fra den berørte stat (således at modulet kan udføre sine opgaver) og den overordnede kvalitet og effektivitet af europæiske indsatser på civilbeskyttelsesområdet. Modulmetoden og oprettelsen af moduldatabasen inden for rammerne af CECIS¹⁶ har også gjort det lettere at anmode om og yde bistand inden for EU, da det har forbedret planlægningen for både donorer og modtagere (dvs. i tilfælde af oversvømmelser, når anmodningen vedrører et bestemt antal pumpemoduler med høj kapacitet, specificeres det tydeligt, hvilken kapacitet modulet har, hvor det kan anvendes, hvilket støtte det behøver m.m.). Kommissionen finder, at modulmetoden klart har vist sin merværdi.
41. Kommissionens interne evaluering, resultaterne og konklusionerne af de eksterne evalueringer og de deltagende staters og andre berørte parter feedback har fastslået, at civilbeskyttelsesmodulerne generelt anset for at være effektive, når det drejer sig om at øge EU's beredskab i forhold til naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer.

¹⁵ Kommissionens beslutning af 29. december 2003 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets beslutning 2001/792/EF, Euratom om indførelse af en fællesskabsordning til fremme af styrket samarbejde om indsatser på civilbeskyttelsesområdet (EUT L 87 af 25.3.2004, s. 20).

¹⁶ CECIS – det fælles varslings- og informationssystem til kommunikation og udveksling af information, som alle nationale civilbeskyttelsesmyndigheder i de deltagende stater og MIC er tilkøbt.

42. Det er nødvendigt at styrke modulkonceptet yderligere ved at inddrage modulerne i særlige øvelser. Arbejdet hermed blev indledt i 2010 med den første øvelsescyklus med seks moduler. Moduløvelserne er særlige øvelser i marken for at træne samarbejdet og koordineringen mellem forskellige moduler og et civilbeskyttelseskoordineringsteam på EU-plan i tilfælde af en nødsituation. Selv om moduløvelserne ikke indgår som en del af denne evalueringsrapport (som følge af, at de først blev indledt i slutningen af 2010), er den første feedback fra de deltagende stater vedrørende dette element meget positiv.
43. Derudover går det fremad med at udvikle standardarbejdsprocedurer for modulerne, der har til formål yderligere at forbedre interoperabiliteten og koordineringen i marken og med hovedkvarteret. Der er også ved at blive udarbejdet retningslinjer for støtte til værtslandet. Begge initiativer koordineres af Kommissionen, idet de deltagende stater er involveret inden for rammerne af arbejdsgruppen vedrørende modulerne.

3.6. Pilotprojekter og forberedende foranstaltninger

44. En række projekter, der har til formål at sikre, at indsatsressourcerne er til rådighed, blev samfinansieret af EU gennem pilotprojekter og forberedende foranstaltninger. Disse projekter gik ud på at afprøve innovative ordninger for forvaltning af de deltagende staters ressourcer (hovedsageligt moduler), der sættes på standby til EU-operationer inden for rammerne af en gensidig ordning mellem Kommissionen og de berørte deltagende stater, og af supplerende ressourcer/tjenester på EU-plan.
45. Et betydeligt antal af de deltagende staters standbyressourcer samt supplerende kapacitet/tjenester er blevet anvendt i reelle krisesituationer med meget positive resultater som en del af de forberedende foranstaltninger og pilotprojekterne, hvilket tyder på, at de afprøvede modeller er levedygtige. Selv om det i den eksterne evaluering konkluderes, at det på grundlag det begrænsede antal indsatser synes at være for tidligt at drage nogen endelige konklusioner om, hvorvidt der er opnået et mere effektivt EU-katastrofeberedskab, erkendes det, at disse faciliteter har bidraget til en mere effektiv EU-katastrofeindsats.
46. Som en del af de forberedende foranstaltninger vedrørende EU's udrykningsberedskab har Kommissionen samfinansieret ca. 20 projekter, der involverer mere end halvdelen af alle deltagende stater for at udvikle standbyordninger for de vigtigste ressourcer. Gennem disse projekter har de deltagende stater sat en række indsatsressourcer (hovedsageligt moduler, herunder eftersøgning og redning, vandrensning, lægehold, skovbrandsbekæmpelse¹⁷, CBRN-detektion og -dekontaminering, midlertidig indkvartering, tekniske vurderings- og støttehold (TAST)) på

¹⁷ Hvad angår skovbrandsbekæmpelse og relevante aktiviteter, som EU har støttet i henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 614/2007 om Life+, omfatter de særlige mål i Life+-programmets komponent "Life+ information og kommunikation" aktiviteter, der sigter mod forebyggelse af skovbrande og uddannelse i forebyggelse af skovbrande. På nuværende tidspunkt er der tre igangværende projekter efter indkaldelsen af forslag i 2008. FORESTFIRE (PL) har til formål at mindske risikoen for skovbrande som følge af menneskelige aktiviteter ved at øge bevidstheden om forebyggelse af skovbrande. EEFORST (PT) forventes at mindske antallet af skovbrande i Tavira kommune ved at øge effektiviteten af informationskampagner om skovbrande. FFPE (EE) fokuserer på at øge gennemførelsen af målinger vedrørende forebyggelse af skovbrande og skabe øget bevidsthed om forebyggelse af skovbrande på nationalt plan.

standby med henblik på civilbeskyttelsesaktiviteter på EU-plan. Disse ressourcer er blevet afprøvet i øvelser og blevet anvendt i virkelige situationer (f.eks. i forbindelse med jordskælvet på Haiti og oversvømmelserne i Polen) og supplerer på effektiv vis den samlede EU-beredskabskapacitet. Mobiliseringen og indsættelsen af disse moduler på Kommissionens/MIC's anmodning er foregået uden problemer. Visse projekter er stadig under gennemførelse og vil fortsætte til midten af 2012.

47. Alle fordelene ved standbyressourcer kommer til udtryk i et sammenhængende system, der omfatter et passende antal ressourcer af forskellige typer kombineret med en fremskreden planlægning (herunder referencescenarier og nødplaner). Det kan ske ved bl.a. at udvikle en europæisk katastrofeberedskabskapacitet i form af en pool af medlemsstaternes ressourcer, som medlemsstaterne på forhånd frivilligt har bevilget til EU's katastrofeindsatser, således som der redegøres for i Kommissionens meddelelse fra oktober 2010 (KOM(2010) 600 endelig).
48. I 2008 blev der iværksat et pilotprojekt om et optrappet samarbejde mellem de deltagende stater om bekæmpelse af skovbrande (EU's taktiske reserve til slukning af skovbrande (EUFFTR)) for derved at forbedre mobiliseringen af de operationelle ressourcer og katastrofehjælpen for at bistå en deltagende stat med at klare skovbrande, når der er alt for mange, og de er alt for omfattende til, at den pågældende stat selv kan klare dem med sin egen logistiske kapacitet og sine egne menneskelige ressourcer. EUFFTR-projektet bestod af to brandslukningsfly (Canadair CL-215), der blev leaset på markedsvilkår, og som var disponible til hver at flyve 150 timer i tidsrummet 1. juli-30. september 2009. Flyene udgjorde en supplerende europæisk ressource, der skulle styrke EU's samlede brandslukningskapacitet. De kunne bistå EU-medlemsstater, der anmodede om bistand fra luften til brandslukning via civilbeskyttelsesmekanismen.
49. Beslutningen om at anvende EUFFTR blev truffet af Kommissionen efter høring af alle sydlige medlemsstater om situationen med hensyn til skovbrande. I kølvandet på beslutningen sikrede det franske indenrigsministerium (modtager af projektstøtte) indsættelsen af fly med base i Bastia (Korsika). EUFFTR blev sat ind i seks ud af de i alt ni skovbrandskatastrofer, hvor civilbeskyttelsesordningen blev aktiveret i 2009: to gange på Korsika i Frankrig og i Portugal, en gang i Italien og en gang i Grækenland. I forbindelse med de tre resterende aktiveringer af civilbeskyttelsesordningen (Albanien, Grækenland og Portugal) ydede medlemsstaterne tilstrækkelig bistand i tide, og EUFFTR blev ikke mobiliseret.
50. Som det blev bemærket i den eksterne evaluering, er det sværere at måle foranstaltningernes komplementaritet. Ville nogle af foranstaltningerne være blevet gennemført uden samfinansiering på EU-plan? Den internetbaserede undersøgelse viste ret tydeligt, at der blev opnået fuld komplementaritet (80 % mod 10 % af de adspurgte, se ovenfor). Det bemærkes dog, at nogle af resultaterne i en vis grad kan være påvirkede, da modtagerne af samfinansiering til projekter udgjorde en stor andel af gruppen af adspurgte. Det fremgik af evalueringen, at der var bekymring for, at finansieringen af pilotprojekter eller forberedende foranstaltninger ikke fuldt ud er komplementær, men snarere en nødløsning, der dækker over, at et lands eller en regions forebyggelses- eller beredskabsaktiviteter er utilstrækkelige. De adspurgte udtrykte desuden bekymring over risikoen for, at det vil have en "utilsigtet hæmmende virkning", som fører til, at nogle af de deltagende stater hellere vil forlade sig på bistand fra civilbeskyttelsesordningen end selv foretage investeringer

(f.eks. til forebyggende foranstaltninger). Det er nødvendigt at basere en objektiv evaluering på et kontrafaktisk grundscenarie, der beskriver, hvad der ville være sket, hvis EU ikke havde ydet samfinansiering. I den særlige situation med forskellige deltagende stater er det svært at foretage en sådan analyse, og den vil kun give usikre resultater.

51. I lyset af disse problemer er Kommissionen ikke i stand til fuldt ud at bekræfte, at der er sikret komplementaritet, eller at den mangler. Hvad angår problemet med at vurdere, om de nationale forebyggelsesforanstaltninger skubbes til side eller erstattes, vil det være nødvendigt at henvise til en formodet minimumsstandard for, hvilket forebyggelsesniveau der vil være passende.
52. Det kan drøftes i en evaluering, om nogen af resultaterne, bl.a. det styrkede udrykningsberedskab, kunne være nået med lavere omkostninger til følge. Kommissionen er på grundlag af de oplysninger, der på nuværende tidspunkt står til dens rådighed, ikke i stand til at drage nogen endelige konklusioner for så vidt angår kosteffektiviteten af den anvendte fremgangsmåde. Det skal dog tilføjes, at en række af de adspurgte i den internetbaserede undersøgelse i forbindelse med den eksterne evaluering påpegede behovet for mere kontrol og evaluering.
53. Kommissionen konkluderer, at udviklingen af begrebet civilbeskyttelsesmoduler, forberedende foranstaltninger og pilotprojekter har sikret et højere beredskab i Europa. Ved alle større katastrofer vil der blive anvendt et øget udrykningsberedskab, som således vil være med til at redde liv, beskytte ejendom og miljø både i Europa og udenfor. Det er dog tydeligt, at det vil være nødvendigt at bevare fordelene ved dette øgede beredskab på mellemlang og lang sigt ved at opretholde og udvikle de moduler, der allerede er i brug. Kommissionen bemærker i den henseende, at det ved den eksterne evaluering blev konstateret, at der hos næsten alle de adspurgte er stærk interesse for at bevare ordningen med forberedende foranstaltninger, indtil den udløber i 2010 (20 ud af 25 svar var positive).

3.7. Bestemmelserne om transportbistand

54. Bestemmelserne om transportbistand har eksisteret siden 2007, og de blev gennemført for at afhjælpe den konstaterede mangel på transportressourcer. Kommissionen bidrager enten gennem 1) tildeling af direkte støtte til de deltagende stater (alle transportressourcer er støtteberettigede: civile eller militære ressourcer efter omstændighederne, forudsat at de relevante internationale FN-retningslinjer fuldt ud overholdes¹⁸, eller 2) gennem brug af de tjenesteydelser, en kontrahent på transportområdet ("formidler") kan levere, når det drejer sig om at lease transportressourcer. Der kan maksimalt bruges 90 mio. EUR til transportressourcer inden for rammerne af det finansielle instrument til civilbeskyttelse i tidsrummet 2007-2013. De deltagende stater, der anmoder om finansiell støtte, skal tilbagebetale mindst 50 % af de modtagne EU-midler inden 6 måneder efter indsatsen.
55. Det tog en vis tid, inden de deltagende stater fuldt ud kunne gøre brug af transportbestemmelserne. Den samlede CPF-finansiering, der er anvendt, fra transportbestemmelserne trådte i kraft indtil udgangen af 2010, beløber sig til

¹⁸ Navnlig de såkaldte Oslo- og MCDA-retningslinjer.

ca. 7,5 mio. EUR, idet der i 2010 og 2011 skete en markant stigning i antallet af anmodninger om sammenlægning af ressourcer og finansiel bistand¹⁹.

56. I henhold til evalueringen har transportbestemmelserne bidraget til en generel forbedring af den ydede bistand og ført til et mere effektivt katastrofeberedskab. Transportbestemmelserne giver også et værdifuldt bidrag, idet de gør det muligt for alle de deltagende stater at være til stede og synlige i tilfælde af internationale katastrofer. Generelt har transportordningerne vist sig at være nyttige både med hensyn til at støtte de deltagende stater med at samle og dele deres transportressourcer og øge udbuddet for derved at løse problemet med manglende transportmidler (enten via transportydelse leveret af en "formidler" eller gennem finansiel bistand). I den internetbaserede undersøgelse anførte 40 % af de adspurgte, at transportbestemmelserne har haft afgørende virkning for beslutningen om at tilbyde bistand.
57. De procedurer, der er indført for at forvalte den finansielle bistand via direkte støtte til de deltagende stater, har vist sig at være nyttige, idet de er med til at lukke et stort hul. Samtidig er det generelt anerkendt, at procedurerne er komplicerede og tunge, og at de bør strømlines, samt at der er behov for mere fleksibilitet.
58. Det fremgik af evalueringen, at der er behov for yderligere at undersøge de forskellige niveauer i forbindelse med samfinansiering af transportoperationer afhængigt af, hvor hastende eller prioriteret leveringen af visse bistandsressourcer er samt en forbedret adgang til transportressourcer/-muligheder.

3.8. Samarbejdsprojekter

59. Kommissionen har gennemført sin evaluering af dette segment uden hjælp fra den eksterne evaluering. Konsulenterne blev ikke anmodet om at evaluere samarbejdsprojekter vedrørende forebyggelse og beredskab, hovedsagelig fordi den internetbaserede undersøgelse og den metode, der blev anvendt til at gennemføre undersøgelsen, ikke ville have været hensigtsmæssige til det formål, da de individuelle resultater ikke kendes i detaljer af en større gruppe mennesker.
60. Samarbejdsprojekter, der samfinansieres via det finansielle civilbeskyttelsesinstrument til, på området forebyggelse og beredskab synes at have nået de tilsigtede mål. De projekter, der indkom ved indkaldelsen af forslag i 2007, og som var blevet fuldt gennemført, mundede ud i en række interessante retningslinjer, konferencer og rapporter. Af hensyn til gennemsigtigheden blev de endelige rapporter offentliggjort, og Kommissionen har via sin accept af de endelige rapporter anerkendt hvert projekts individuelle fordele. Der kan også i årenes løb konstateres en stigning i antallet af forslag og antallet af projekter, hvortil der ydes finansiel støtte, hvilket må betyde, at der er en række behov, der skal dækkes. Selv om mange af projekterne ikke kan vurderes ved hjælp af finansielle indikatorer i lighed med forskning og udviklingsprojekter generelt, anses hvert enkelt projekt alligevel for at være et nyttigt supplement til den europæiske indsats på området forebyggelse og beredskab, som

¹⁹ I 2007 var der én anmodning om finansiering af transportressourcer til en samlet værdi af ca. 0,03 mio. EUR. Den samlede værdi af samfinansieringen til transportmidler i 2008 og 2009 lå på ca. 0,4 mio. EUR om året. I 2010 nåede beløbet op på 6,6 mio. EUR (55 anmodninger), og i 2011 er det hidtil steget til 10,8 mio. EUR (35 anmodninger).

pludselig kan blive afhængig af de udviklede projekter i tilfælde af en større katastrofe.

61. Kommissionen konkluderer, at projekter inden for forebyggelse og beredskab i væsentlig grad har bidraget til en række forbedringer i EU's civilbeskyttelsesordning og katastrofehandteringsordning, og muligheden for finansiering bør også bevares fremover.
62. Spørgsmålet er imidlertid, hvorvidt tilføjelsen af individuelle ad hoc-projekter, hvis faktiske mål, tiltænkte støttemodtagere og resultater er meget forskellige, i tilstrækkelig grad kan bidrage til at nå de bagved liggende politiske mål, hvis der ikke findes en overordnet politisk ramme, der kan anvendes til at fastsætte benchmark. At yde finansiel støtte til et udvalg af usammenhængende projekter på grundlag af årlige på hinanden følgende indkaldelser af forslag kan ikke på hensigtsmæssig vis erstatte en politisk ramme.
63. Situationen er lidt anderledes på området beredskab, da civilbeskyttelsesordningen udelukkende vedrører dette spørgsmål. Spørgsmålet om en overordnet politisk ramme er imidlertid stadig relevant, for så vidt som civilbeskyttelsesordningen fokuserer på aktører på civilbeskyttelsesområdet i ordets egentlige betydning, mens beredskab inden for rammerne af det finansielle civilbeskyttelsesinstrument også omfatter andre støttemodtagere såsom offentligheden generelt og generelle foranstaltninger inden for beredskab og bevidstgørelse. Spørgsmålene om sikring af større komplementaritet mellem projekter, minimering af deres indbyrdes overlapning og en forbedret bæredygtighed, hvad angår projekresultaterne, synes at kræve yderligere overvejelser.
64. Selv om det ligger uden for rammerne af denne evaluering, kunne det eventuelt være interessant at undersøge mulighederne for at skabe synergi mellem EU-programmer og –strategier ved brug af instrumenter, der støtter visse aspekter af aktiviteterne på området forebyggelse og beredskab.

4. KONKLUSIONER

65. Kommissionen bemærker, at konklusionerne af den eksterne evaluering generelt er positive, idet de anerkender og understreger, at EU's civilbeskyttelsesaktiviteter i rapporteringsperioden har været nyttige og relevante. Det er bl.a. almindeligt anerkendt, at monitorerings- og informationscentret leverer nyttige tjenesteydelser, der er relevante for de deltagende stater i forbindelse med indsatser på civilbeskyttelsesområdet i og uden for EU.
66. Kommissionen har også bemærket sig de bekymringer og idéer til forbedringer, de berørte parter har givet udtryk for over for de ansvarlige for evalueringen. Udarbejdelsen af lovgivningsforslag i 2011 giver mulighed for at overveje alle relevante spørgsmål. Derudover vil sammenlægningen af kontorerne vedrørende civilbeskyttelse i Generaldirektorat for Humanitær Bistand (GD ECHO), som blev besluttet i begyndelsen af 2010 sammen med oprettelsen af et nyt generaldirektorat

for humanitær bistand og civilbeskyttelse²⁰ skabe yderligere synergi og komplementaritet, bl.a. hvad angår katastrofehjælpsoperationer i tredjelande.

67. Kommissionen har også konstateret, at det nuværende EU-katastrofeberedskab er et ad hoc-beredskab, og at der er behov for at gå over til et system, hvor forudgående planlægning gør det muligt at råde over en række centrale ressourcer, der straks kan indsættes. Planlægningen af EU's civilbeskyttelsesindsatser vil blive forbedret ved at udvikle en række referencescenarier, kortlægge medlemsstaternes ressourcer og udarbejde beredskabsplaner, etablere en pool af ressourcer, som medlemsstaterne frivilligt og på forhånd har stillet til rådighed, til EU-operationer, strømline og styrke bestemmelserne om transportstøtte samt andre foranstaltninger, der blev redegjort for i meddelelsen fra oktober 2010 om katastrofeberedskab.
68. Uddannelseskurserne har vist sig at udgøre et værdifuldt aktiv, hvad angår forberedelse af nationale eksperter til indsatser på civilbeskyttelsesområdet, hvorved civilbeskyttelsesordningens generelle udrykningsberedskab forbedres. Evalueringen viste dog også, at en yderligere udvikling af uddannelsesordningerne er begrænset som følge af, at der ikke findes en overordnet politisk ramme. Der blev draget lignende konklusioner, hvad angår øvelsesprogrammet, som har modtaget generel støtte, men som har lidt under den manglende generelle politiske ramme. For i højere grad at nå slutmålet, dvs. forbedre indsatserne, er det nødvendigt at overveje at indføre en integreret uddannelses- og øvelsespolitik.
69. Bestemmelserne om transportbistand synes nu at være fast forankret i civilbeskyttelsesordningen, og der er de seneste to år konstateret en meget stor udnyttelse af sammenlægnings- og samfinansieringsordningerne, selv om der har været opfordringer til, at procedurerne strømlines, og dette ønske behørigt er blevet noteret. Ud over blot forenklingen af regler og administrative procedurer fremgik det af evalueringen, at der er behov for yderligere at undersøge de forskellige niveauer i forbindelse med samfinansiering afhængigt af, hvor hastende eller prioriteret leveringen af visse nødressourcer er samt en forbedret adgang til transportressourcer/-muligheder.
70. Modulmetoden har mødt stor interesse og været en succes blandt de deltagende stater og bør udvikles yderligere, bl.a. gennem specialiserede øvelser og udvikling af standardiserede arbejdsprocedurer.
71. De innovative ordninger med henblik på at sikre, at en række vigtige nødressourcer, der blev afprøvet gennem pilotprojekter og forberedende foranstaltninger, er til rådighed, har vist sig at være levedygtige, og der bør bygges videre herpå. Det skal dog bemærkes, at pilotprojekter og forberedende foranstaltninger som følge af deres art er tidsbegrænsede og ikke kan erstatte en mere permanent politik og lovgivningsramme. Erfaringerne med at udforme og gennemføre disse projekter er nyttige i forbindelse med forberedelsen af revisionen af lovgivningen i 2011.
72. Kommissionen konkluderer, at der er gjort store fremskridt, hvad angår samarbejdet og koordineringen på europæisk plan på civilbeskyttelsesområdet, men at der også stadig findes et uudnyttet potentiale. Behovet for en strategi på området forebyggelse

²⁰ http://ec.europa.eu/justice/index_en.htm.

af katastrofer og katastrofehandtering har opnået større opmærksomhed og anerkendelse. Ved hjælp af en bedre strategisk ramme på EU-plan på området forebyggelse vil det være muligt at tage fat på en række forebyggelsesmæssige aspekter på forskellige af EU's politikområder (miljø-, sikkerheds-, sundheds- og regionalpolitik), og det vil fremme et yderligere samarbejde mellem de deltagende stater.

73. Kommissionen opfordrer Europa-Parlamentet og Rådet til at bemærke sig resultaterne af evalueringen.